

handler om at træffe en beslutning, og det gør man selvfølgelig ud fra den overbevisning, man har; alt andet ville være forkert. Det, man tager stilling til, er et ganske konkret spørgsmål, og det er en politisk stillingtagen. Folkeafstemninger er et politisk instrument i demokratiet.

Frank Dahlgaard (UP):

Det er jeg da enig med ministeren i. Hvis man har en overbevisning, så er den jo sådan, at den ikke kan ændres, men alle de mange, som er i tvivl – de hælder til et ja, de hælder til et nej, men de er i tvivl – føler jo, at de kan blive kloge. Det er derfor, vi har en debat, der ruller nu i et halvt år, og det er helt fint. Jo mere den ruller, jo flere oplysninger kommer der om alle problemerne og også om de fordele, der er ved euroen, hvis man ser isoleret på det, sådan at den enkelte tvivler får et bedre grundlag at stemme på.

Og det kan jo være, at der er nogle, der hælder til et ja, der så går over og stemmer nej, og måske omvendt – jeg tror det ikke – men det er da også ud fra nogle økonomiske betragtninger. Det er jo ikke bare politik; det er jo også et spørgsmål om den økonomiske politik. Skal den føres i Frankfurt, skal den føres i Bruxelles, eller skal den føres her fra huset? Hvor mener man at danske interesser med hensyn til beskæftigelsen og andre ting bliver bedst varetaget?

Spørgsmål om renten, spørgsmål om huslejen, spørgsmål om en lang række ting af økonomisk karakter, som kræver indsigt, og som man kan få mere forstand på ved at følge med i debatten, er ting, der kommer frem. Så det er jo ikke bare følelser og politik, det er også forstand og økonomi, og det er da også det, der ligger bag, at der er mange, der siger nej . . .

Formanden:

Taletiden er udløbet. Hr. Keld Albrechtsen.

Keld Albrechtsen (EL):

Ja, nu hæfter jeg mig jo ved, at ministeren er meget spagfærdig med hensyn til at angribe modstanderne i dag. Det er en ny tone. Og jeg vil godt spørge ministeren, om det er udtryk for – hvad jeg da håber – at ministeren måske har fortrudt de voldsomme udfald, som ministeren kom med for et par dage siden imod modstanderne, hvor ministeren bl.a. hævdede, at modstanderne ønskede at snakke om alt muligt andet, og hvor ministeren ligefrem antydede, at

det kunne blive tvivlsomt, om man en anden gang skulle holde flere folkeafstemninger.

Nu forstår jeg, at ministeren siger, at folkeafstemninger er en god og demokratisk ting. Så jeg vil bare bede ministeren bekræfte, at det altså er en helt anden tone og en langt mere saglig tone, vil jeg da sige, som ministeren har på i dag.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg er fuldstændig enig med hr. Frank Dahlgaard i, at debatten selvfølgelig skal bygge på bl.a. at øge oplysningsmulighederne for alle vælgerne, og det er derfor, der er en række må-neder inden folkeafstemningen. Vi beskæftiger os med de her sager i Folketinget næsten dagligt, men det gør vælgerne jo ikke, og derfor er der også brug for, at vi har debatten, når vi kommer ud i landet. Det er jeg fuldstændig enig i.

Men økonomi er jo altså også politik. Det er også politik at forholde sig til, hvordan man bruger sin økonomi, hvordan man træffer beslutninger. Jeg synes stadig væk ikke, at man kan adskille økonomi og politik og gøre økonomi til en sandhed i sig selv, og så er der en politik bagved, som kun handler om følelser. Politik handler efter min opfattelse både om fornuft og om følelser.

Til hr. Keld Albrechtsen: Jeg vil gerne anbefale hr. Keld Albrechtsen at læse alle citaterne af mig i det dagblad, der refereres til, hvor jeg klart giver udtryk for, at folkeafstemningerne er et instrument i demokratiet, hvor man skal tage stilling til et enkelt spørgsmål, hvor man skal sige ja eller nej til det givne spørgsmål og ikke til alt muligt andet. Det er jeg fuldstændig enig med hr. Keld Albrechtsen i.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg tror ikke rigtig, at ministeren helt opfattede essensen i mit spørgsmål, for det, som ministeren jo antydede, i hvert fald sådan som det var citeret, var jo, at ministeren mente, at modstanderne havde en taktik gående ud på at snakke om alt muligt andet end det, der skulle til folkeafstemning. Det mener jeg ikke ministeren har ret i, tværtimod. Vi havde f.eks. rejst spørgsmålet om undermineringen af den sociale velfærd, som efter vores opfattelse hænger nøje sammen med eurospørgsmålet, men det mener ministeren ikke det gør. Det er vi så uenige om.

Jeg opfattede bare ministerens melding i dag til spørgsmålet om folkeafstemninger sådan, at